

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Discordiarum origo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

tes, domus, familiae, aut quodcunque vinculo colligata; cum in discordiam venerint, interitum faciunt. Sim. Cass. l. 5. c. 23.

Quidquid capit divisionem, & interitum capiat, necesse est. Lactantius l. 1. Instit.

Si in uno membro totum corpus violatur, utique in uno homine communio totius humanitatis solvitur. Violatur natura generis humani, & S. Ecclesiae congregatio. S. Ambr. l. 3. c. 3. Offic.

Carbones. Lem. Extinguimur, si distinguimur.

§. III.

Alia motiva.

Sanct. Chrysostomus probat, elementa DEOS non esse, ob eorum discordiam: si sunt elementa dii, quomodo pugnant inter se? quomodo armantur ad bellum inter se gerendum? in Pl. 2.

Qui ab unitate dividitur, ne dubites, quin ab eo recesserit spiritus vitae. S. Bern. Festo S. Michael.

Respice volatilia caeli, respice bestias agri, attende pisces in mari; non tantam divisionem in eis invenies, sicut in hominibus esse patet. S. Bonav. l. 29. D. infra Octav. Epiph.

Vulgò dicitur: in denario litis non est obolus amoris. Gerfon de præceptis Decalogi c. 9.

Vide tit. Divitiarum.

§. IV.

Discordiarum origo.

Divisi per medium. Gen. 15. 10. Anima dividuntur: quia inter malos semper sunt jurgia, & discordia: quia, ubi quilibet quaerit, quod suum est, non potest esse unitas. Aves autem non dividuntur: quia boni semper servant unitatem in vinculo pacis: Hugo Card. hic. Felix erit civitas illa, in qua haec duo verba *meum, & tuum*, non audiuntur: eò quòd communibus rebus, quae alicujus æstimationis sunt, quoad fieri possit, cives utantur. Dicebat Plato, teste Stobæo f. 72. Duo fratres, propter morum arborem, graves habebant rixas; quòvis eorum suam esse asserente; S. Franc. de Paula charitate motus, optans lites tollere, ad orationem confugit; & eam finit ad arborem conversus: ò creatura DEI, ait, ego minimus servorum ejus, in nomine sanctissimæ Trinitatis impero tibi, ut componas litigia inter istos dominos temporales. Et mox arbor illa in duas divisa partes aequales, ut quisque dimidium habuerit. In vita ejusdem.

Si non est JESUS, illic seditiones, & lites, & p. lia sunt. Orig. tr. 35. in Matth. 27.

Si solus DEUS coleretur, non essent dissensiones, & bella; cum scirent homines, unius se DEI filios esse; ideoque divinae necessitudinis sacro, & inviolabili, vinculo copulatos; nullæ fierent insidiae: cum scirent, cujusmodi poenas DEUS animarum interfectoibus præparet; qui clandestina scelera, & ipsas etiam cogitationes, prævidet. Lactantius. l. 5. div. instit. de justitia,

Multi vel in hodiernum usque diem bella habent in ædibus: & hic quidem oppugnatur ab uxore, ille verò obliedetur à filio; alius autem à fratre, & alius domatur à famulo: & nemo subductâ ratione apud se cogitat, quòd, nisi peccata seminasset, non in domo sua spinæ, & tribuli, succrevissent: nisi peccatorum scintillas occultasset, domus non conflagraret. S. Chryf. in Psal. 3.

Procurandum nobis est, ut nostra potius emendare vitia, & mores corrigere, studeamus. Quæ procul dubiò, si fuerint emendata; non dicam cum hominibus, sed etiam cum feris, & beluis, facillimè nobis conveniet. Jo. Cass. de Cænob. instit. l. 9. c. 8.

S. Andreas Corsinus discordibus Florentinis prædicans, surgite, inquit, levate capita, & videte, unde vestrae rixæ? & viderunt super civitatem innumerabilem multitudinem corvorum, qui erant daemones in ea; ex quo pacificati sunt. Bollandus 30. Jan.

§. V.

Contra Discordiarum seminatores.

Intenderunt arcum suum. Pl. 36. 14. Cum videris aliquem, vitium, & passionibus, agitatam, circuire, & perturbare omnia: nolo dubites, quòd ille sagitta diaboli est; & os ejus posuit arcum suum, & tetendit sagittas verba ejus; ut sagittet rectos corde. Orig. hom. 3. hic.

Beati pacifici, quoniam filii DEI vocabuntur: Matth. 5. 9. Beati pacifici, id est, pacem facientes. Sic maledicti, qui pacem impediunt: quoniam filii diaboli vocabuntur. S. Vinc. Ferr. l. 1. in Festo Corp. Chr.

Inimicus homo hoc fecit. Matth. 13. 28. Admonendi sunt, qui jurgia seminant; ut, cujus sunt sequaces, agnoscant. In uno malo innumera peragunt: quia, seminando discordiam, charitatem, quæ virtutum omnium mater est, extinguunt. S. Greg. p. 3.

Non criminatrices. Tit. 2. 3. Græcè diabolus significat propriè calumniatrices, quæ lites ferunt; aliosque ad rixas, & pugnas, accendant. Cornelius hic.

Misit serpens ex ore suo &c. Apoc. 12. 15. Os diaboli, est seminantis discordiæ os. S. Bonav. l. 2. fer. 4. Pent.

Quidquid separat fratres, Infernus est appellandus. S. Hieron. lib. 3. in Ol.

Væ homini illi, per quem unitatis vinculum jucundum turbatur! Judicium profecto portabit, quicumque est ille. Antè mihi contingat mori, quàm audire in vobis quempiam justè clamitantem: *Filii matris meae pugnaverunt contra me.* S. Bernard. l. 29. in Cant.

Discordiæ, vel odij, ignem incendentes, excluduntur à consortio Sanctorum; sicut incendiarii excluduntur per excommunicationem à consortio Fidelium. Geminiani l. 8. c. 18.